

**Chương 473: Thảm Hoạ Cồng (25) - Quyết Tâm
Của Charlotte**
(Số từ: 2878)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:13 PM 25/06/2023

Sau khi đến Quần đảo Edina, Charlotte dành nhiều thời gian nhất cho Harriet chứ không phải Ma Vương.

"Khi anh ở gần, cô ấy sẽ bồn chồn. Hãy để cô ấy ở bên em."

"Ờ... vậy sao?"

"Ừm, vậy anh có thể để cô ấy cho em được không?"

"...Được rồi."

Charlotte nghĩ tốt nhất là không nên gặp người mà cô ấy cảm thấy tội lỗi và có lỗi khi ở bên cạnh một thời gian, vì sự hiện diện của anh ta khiến cô ấy khó tập trung.

Mặc dù quy mô còn khiêm tốn so với Đế chế, nhưng có rất nhiều vấn đề cần quan tâm để điều hành một quốc gia.

Trong khi Charlotte đột nhiên nhận ra mình đang phụ trách một quốc gia, cô ấy tin rằng mình không còn lựa chọn nào khác ngoài việc làm điều đó vì Reinhardt đã ra lệnh.

Một người như tôi có thể làm gì?

Mặc dù đắm chìm trong những suy nghĩ như vậy, cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc thử.

Reinhardt giao cho cô ấy một số trách nhiệm vì anh ấy tin tưởng vào cô ấy theo cách của mình.

Vì vậy, Charlotte đã dành cả ngày để nghe những câu chuyện khác nhau từ Harriet.

Dân số của Quần đảo Edina.

Sự phân bố của các đảo.

Tình hình hiện tại trên mỗi hòn đảo.

Số lượng tàu chở người tị nạn thường xuyên cập cảng chính Lazark.

Tình trạng của nguồn cung cấp được lưu trữ và phân phối của họ.

Cảng Mokna, nơi có thể được gọi là căn cứ tiền phương, và thực tế là nó đã được lên kế hoạch di dời.

Và, những con quỷ trên đường phố.

Charlotte thần thờ nhìn cảnh lũ Orc và quỷ khổng lồ lang thang trên đường phố Lazark.

Lúc đầu, cô ấy đã mặc một chiếc áo choàng để che giấu bản thân, nhưng bây giờ cô ấy đi lại mà không có nó.

Trong khung cảnh đầy màu sắc của những con quỳ khác nhau đi lại xung quanh, sự xuất hiện của Charlotte không có gì lạ.

Trên thực tế, mọi người chú ý đến Harriet, người ghi chép đi cùng Charlotte, hơn là vẻ ngoài của Charlotte.

"Không lạ sao? Nói thật, tôi vẫn chưa quen."

Harriet cũng thẫn thờ nhìn cảnh tượng lẫn lộn giữa người và quỳ trên đường phố.

"Nhưng, chỉ cần biết rằng một cái gì đó như thế này là có thể đã thay đổi suy nghĩ của tôi rất nhiều."

Harriet dẫn Charlotte lên một ngọn đồi ở Lazark, nói rằng cô ấy có thứ muốn cho cô ấy xem.

"Cậu có thể nhìn thấy nó ở đó?"

"Đất nông nghiệp...?"

"Đúng."

Ở khoảng cách mà một con người sẽ xuất hiện không lớn hơn đầu ngón tay, một thứ gì đó khổng lồ đang canh tác đất nông nghiệp.

Một con Orge duy nhất đang canh tác đất đai với tốc độ rất nhanh, làm công việc của hàng chục con người.

"Ban đầu, pháp sư ma cà rồng làm việc đó, nhưng một khi tu luyện cơ bản xong, Orge thường làm những nhiệm vụ cần sức mạnh. Nó hữu ích, nhưng... thành thật mà nói, chúng làm việc nhiều như hàng chục người và ăn nhiều... vì vậy nó có thể không khác nhiều. Nó hấp dẫn, phải không?"

"...Vâng, đúng vậy."

"Ít nhất chúng ta có thể duy trì quy mô này vì có một phe pháp sư ma cà rồng chuyên về [thuật giả kim] và Ma thuật dựa trên thực vật. Nếu không có họ, những người tị nạn có thể đã chết đói từ lâu."

Hơn nữa, người chỉ đạo việc trồng trọt của Orge là một lão nông dân lưng còng.

Như Harriet đã nói, điều này có hiệu quả hay không vẫn chưa rõ ràng.

Tuy nhiên, họ đã sống sót.

Cố gắng chung sống hòa thuận.

Charlotte khắc ghi cảnh tượng đó vào trí nhớ của cô.

"Thành thật mà nói, vấn đề lớn nhất ở Edina là thức ăn. Sau sự cố Cánh cổng, Edina đã phát triển quá lớn. Bằng cách nào đó, chúng tôi xoay sở để tự cung tự cấp với sự giúp đỡ của các pháp sư ma cà rồng và những con quỷ khác. Nhưng tất cả những điều đó đều có thể thực hiện được nhờ Ma vương... ý tôi là, sức mạnh của Reinhardt."

"...Tôi hiểu rồi."

"Vì vậy, ở Edina, sự tồn tại của Ma vương là tuyệt đối. Con người trên đảo sợ Ma vương, và lũ quỷ đi theo anh ta vô điều kiện, vì vậy không có xung đột. Nếu Ma vương biến mất, lũ quỷ sẽ không thể chấp nhận sống bên cạnh con người, và con người sẽ còn đau khổ hơn nữa."

Archdemon yêu cầu sự phục tùng tuyệt đối từ lũ quỷ.

Và con người trên đảo sợ Ma vương.

Bề ngoài, sự chung sống này có vẻ hoàn hảo, nhưng sẽ không thể nếu không có sự tồn tại của Ma vương.

"Ở Darkland, sự tồn tại của Ma vương gần giống với một vị thần hơn là một vị vua. Theo những gì tôi được nghe, lũ quỷ ban đầu chiến đấu và bị chia rẽ giữa các chủng tộc khác nhau. Đó là cho đến khi chủng tộc Archdemon xuất hiện và nắm quyền kiểm soát tất cả mọi người. "

"Vâng tôi biết điều đó."

Một người gần gũi với một vị thần hơn là một vị vua.

—Ma vương.

Charlotte lặng lẽ quan sát cảnh quan mà thực thể tuyệt đối này đã tạo ra, một cảnh quan chưa từng tồn tại trước đây.

Charlotte đã nghe nhiều câu chuyện từ Harriet.

Bao nhiêu người tị nạn đã đổ về hòn đảo này cho đến nay.

Làm thế nào những con quỷ đã liên lạc và xâm nhập vào hòn đảo.

Cách họ xây dựng các tòa nhà bằng Ma pháp để sinh sống và canh tác đất đai.

Làm thế nào United Sacred được thành lập.

Trong khi cô bị nhốt trong Cung điện mùa xuân, tự trách mình về mọi thứ.

Cô ấy đã nghe về những gì Ma vương đã đạt được khi cố gắng làm điều gì đó, không chỉ đắm mình trong sự tự trách và cảm giác tội lỗi.

"Anh ấy đã làm rất nhiều..."

Ma Vương đã cứu vô số người và tạo ra một cảnh quan dường như không thể trên thế giới.

Người không bỏ cuộc mà cố gắng tiến về phía trước sau thất bại trong mọi việc đã đạt được điều gì?

Charlotte nhìn nó từ góc nhìn của một kẻ bại trận.

Tôi có thể chịu trách nhiệm về việc này không?

Cô ấy, một kẻ thất bại và phản bội, có thể chịu được sức nặng của những thành tích rực rỡ của ai đó không?

"Charlotte, đây không phải là về sự quan tâm."

Harriet nhìn Charlotte với vẻ mặt nghiêm túc và nói.

"Reinhardt có rất nhiều việc phải làm."

"..."

"Thật sự, quá nhiều."

"Tôi cho là vậy."

"Reinhardt đưa cô đến đây vì anh ấy cần cô, không phải vì thương hại."

Harriet không giận.

"Nếu cô muốn trở thành tội nhân và kẻ phản bội, thì hãy tiếp tục sống theo cách đó."

"..."

"Nhưng nếu muốn sống với tư cách là người cai trị Edina mà Reinhardt cần, thì cô sẽ trở thành như vậy."

Charlotte ngẩng đầu lên nhìn Harriet.

“Cô có muốn trở thành người mà Reinhardt cần không? Hay cô muốn trở thành người mà anh ấy phải thường xuyên lo lắng, mặc dù anh ấy vô cùng bận rộn?”

Môi Charlotte run run.

"Tất nhiên..."

Mọi người ở đây đều là người mà Reinhardt cần. Cô biết điều này vì cô đã nghe nhiều câu chuyện từ Harriet.

—Liana, Olivia, Airi và Harriet.

Tất cả họ đều có những nhiệm vụ quan trọng.

Charlotte cũng được Reinhardt đưa đến đây để đảm nhận một nhiệm vụ vô cùng quan trọng.

Nếu cô ấy muốn sống như một kẻ bại trận, cô ấy có thể sống như một kẻ bại trận.

Tuy nhiên, cô ấy sẽ trở thành gánh nặng thường xuyên mà Reinhardt sẽ phải lo lắng không ngừng.

Harriet vỗ vai Charlotte.

"Biết rồi thì cứ làm đi. Đừng nghĩ ngợi lung tung."

"Lần đầu tiên chúng tôi tới đây cũng vậy."

"Nếu nghĩ quá nhiều, cô sẽ chỉ mắc kẹt trong cảm giác tội lỗi mà không làm được gì cả."

"Chúng ta hãy nghĩ về việc thực hiện từng bước một."

"Thay vì nghĩ xem có bao nhiêu người sẽ chết trên lục địa."

"Xây ngay nhà cho người mất nhà".

"Thay vì nghĩ về việc ai chịu trách nhiệm cho tình huống này."

"Cứu người chạy trốn quái vật trên thuyền và đưa họ đến hòn đảo này."

"Thay vì thương tiếc bao nhiêu người đã chết và nghĩ về những gì chúng ta đã mất."

"Nuôi những người không có gì để ăn bằng cách mở rộng đất canh tác."

"Nếu cô nghĩ quá nhiều về tương lai xa xôi hoặc những khái niệm trừu tượng, cô sẽ không thể làm được gì."

"Hãy thực hiện từng bước một."

"Chỉ cần một bước tại một thời điểm."

"Thời gian cứ như vậy trôi qua..."

"Nhìn đi."

Harriet chỉ vào những thứ xung quanh.

Cô chỉ vào thế giới.

"Trước khi cô biết điều đó, đây là những gì nó đã trở thành."

"..."

"Nó không hoàn hảo, vẫn chưa ổn định và chưa hoàn thiện, nhưng không thể nói rằng chúng tôi chưa làm được gì."

Charlotte mở to mắt nhìn Harriet.

Một người luôn trì trệ và một người đã tiến ít nhất một bước mỗi ngày.

Cô nhìn phong cảnh được tạo ra bởi sự khác biệt giữa họ.

Cho dù tôi có xứng đáng. Nếu nó ổn để làm điều này. Nếu tha thứ được cho phép.

Liệu nàng có quyền dao động trước nhan sắc này.

Bị trì trệ sẽ chỉ khiến cô ấy trì trệ hơn.

Trước khi nghĩ đến bằng cấp và quyền lợi.

Chăm sóc cơ thể yếu ớt của cô ấy như Reinhardt đã nói với cô ấy, duy trì sức khỏe của cô ấy, tăng cường sức chịu đựng.

Tìm hiểu thêm về Edina.

Thực hiện bước đầu tiên đó để bắt đầu giải quyết các vấn đề từ ngai vàng.

Lý do không thực hiện bước đó là gì?

Sự thuyết phục đầy an ủi của Harriet dường như gợi ý rằng có một việc gì đó cần phải làm.

Cuối cùng, nó đã khiến Charlotte từ bỏ mọi suy nghĩ của mình.

Sẽ không có quyền và nghĩa vụ.

Nhưng Reinhardt đã hướng dẫn cô ấy làm một việc.

Đó là tất cả những gì cô ấy cần làm.

Vì vậy, cô đã đi một bước.

Do dự trong khi nghĩ xem liệu cô ấy có đủ điều kiện để thực hiện bước này hay không là một tội lỗi.

Nhìn nụ cười ấm áp của Harriet, Charlotte nghiêng
răng.

Nước mắt chực trào ra vì những người đã làm quá
nhiều cho cô.

Nhưng Charlotte đã khóc rất nhiều trong hai năm
đó.

Cô chỉ biết khóc.

Cô không làm gì khác ngoài khóc.

Vì vậy, không để những giọt nước mắt đang trào
dâng sâu trong trái tim mình rơi xuống, Charlotte
lau chúng đi bằng kẽ răng nghiêng chặt.

Đôi mắt của cô ấy, đỏ như một con quỷ, và hốc
mắt của cô ấy nóng rực.

"Được rồi. Dù có chuyện gì xảy ra... tôi sẽ cố
gắng."

Suy nghĩ về việc làm sai trái của cô ấy không hề
thay đổi.

Nhưng ý thức về nghĩa vụ, trách nhiệm mà cô ấy
phải hoàn thành một cái gì đó bằng cách nào đó,
cô ấy có thể lấy lại được.

Sự thuyết phục của Harriet đã thành công.

Thay vì chìm đắm trong những suy nghĩ và cảm giác tội lỗi, cô phải tập trung vào hiện tại và thực hiện từng bước một.

Reinhardt đã không tha thứ cho cô ấy; anh ấy đã đưa cô ấy trở lại vì cần thiết, vì vậy nếu cô ấy cảm thấy tội lỗi, cô ấy nên đáp ứng nhu cầu đó.

Vì vậy, sau đó, Charlotte đã có nhiều cuộc trò chuyện với Harriet và cố gắng tìm hiểu tình hình ở Edina bằng cách khảo sát khu vực.

Sau khi đánh giá Quần đảo Edina, Charlotte đã đưa ra một kết luận.

"Ừm... Em nói thật được không?"

"Ừm, em nên thành thật đi."

Trước lời nói của Reinhardt, Charlotte gật đầu chắc nịch.

"Đây không phải là một quốc gia."

"...Huh?"

Đánh giá của Charlotte là khắc nghiệt.

"Nơi này giống như một trung tâm phân phối thực phẩm miễn phí quốc gia... Em đoán vậy? Gọi nó là một quốc gia có vẻ hơi... lạc đề."

Charlotte đánh giá rằng Quần đảo Edina cần một sự cải tiến lớn trong cấu trúc của nó.

"Vấn đề lớn nhất là nếu không có quỹ, người dân Edina sẽ chết đói. Thật tốt khi họ mang những người tị nạn từ đất liền đến, và thật tốt khi cung cấp cho họ đất đai và nhà ở miễn phí, nhưng về cơ bản, họ không thể giải quyết vấn đề tự cung tự cấp lương thực mà không cần Ma thuật và sự giúp đỡ của ma quỷ."

"Họ đang liên tục mở rộng đất canh tác, nhưng em nghe nói rằng cuối cùng thì các pháp sư cũng tham gia vào công việc này. Nguồn nhân lực có sẵn là có hạn. Có lẽ, khu vực tập trung lực lượng lao động nhiều nhất trên hòn đảo này có liên quan đến nguồn lương thực. Nhưng khi quy mô tăng lên, đến một lúc nào đó, dân số có thể được hỗ trợ sẽ vượt quá ngưỡng."

"Vì vậy, đất nước này không có cấu trúc nơi hàng hóa dư thừa do người dân sản xuất được lưu trữ dưới dạng thuế trong ngân khố quốc gia và được cung cấp hoặc sử dụng cho các dự án quốc gia khi cần thiết. Ở đây, sản xuất lương thực của nhà nước là một dự án quốc gia. Nó bị đảo ngược. Đây thực ra không phải là chính phủ hay nhà nước mà là một tổ chức từ thiện. Nhà nước này chỉ nhằm hỗ trợ người dân. Ngay cả đó cũng là một tình huống khó khăn."

"Tất nhiên, làm công việc như vậy không có gì sai. Tuy nhiên, không có kế hoạch nào khi dân số được hỗ trợ trở nên quá lớn để xử lý. Ngay từ đầu, cạnh tranh bằng Ma thuật là điều sẽ không xảy ra trong thời gian bình thường, và điều tương tự chúng ta cần thiết lập một kế hoạch tự túc lương thực dài hạn, nghĩa là một chính sách dài hạn trong đó có thể tự cung cấp lương thực mà không có tình trạng kỳ lạ của các pháp sư cạnh tranh."

"Vấn đề an toàn công cộng cũng vậy. Quy mô của các khu dân cư dành cho người tị nạn từ lâu đã vượt qua nhiều lần quy mô của khu đô thị Lazark ban đầu, nhưng họ đang cố gắng ngăn chặn điều đó chỉ bằng các lính canh tuần tra vào ban đêm. Nhưng cũng có giới hạn đối với quân số có thể duy trì được. Đó là lý do tại sao tỷ lệ tội phạm ở các khu dân cư tị nạn khá cao."

—Lương thực. An toàn công cộng. Hệ thống. Chính sách. Quản lý các khu vực khác ngoài thủ đô.

Khi cuộc nói chuyện của Charlotte về nhiều vấn đề của Quần đảo Edina kết thúc, Reinhardt đã há hốc miệng.

Nó trông giống như một quốc gia nhưng thực sự là một tổ chức từ thiện.

Thay vì lạm phát ngân khố quốc gia dưới danh nghĩa thuế, toàn bộ lực lượng của ngân khố quốc gia và nhà vua đang làm việc cho người dân trong một cấu trúc kỳ lạ.

Đó là thực tế của Edina mà Ma vương đã xây dựng trong hai năm.

Sau khi kết thúc câu chuyện của mình, Charlotte lặng lẽ nhìn Reinhardt.

"Lý do mà nơi này đã đi xa đến mức này là bởi vì những con quỷ dưới quyền của anh có tài năng đặc biệt. Bất kể tình huống nào, những người có kỹ năng như vậy thường không làm loại công việc này."

Edina được duy trì chỉ vì những nhân viên quá tài năng đang tham gia vào công việc mà họ thường không làm. Tại thời điểm này, người dân Edina chỉ là những người phụ thuộc vào quân đội.

Thực tế của Edina là nó không thể tồn tại nếu không có Ma vương.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

momo Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading